

perjantai 20. huhtikuuta 2018

Jumalan viha – myyttiä vai todellisuutta?

Seuraavassa Samuel Korhosen suomentamassa artikkelissa käsitellään Jumalan luonnetta, joka usein väärinymmärretään jopa kristittyjen keskuudessa. Unohdetaan Jumalan pyhyys, mikä ei voi katsoa syntiä läpi sormien, vaan seurauksena on yksilöä tai kansakuntaa koskeva Jumalan viha (tuomio), joka esiintyy eri tavoin. Siispä Jumala ei ole vain jonkinlainen kosminen rakkautta jakeleva automaatti, vaan tuomitsee hyvydessään vääryyden vuodattamalla vihaansa. Kuitenkin vihassaan Jumala muistaa myös tietyssä vaiheessa armon ja kehottaa ihmisiä parannukseen. Näin tuomiot tulevat vaiheittain. Erittäin ajankohtainen artikkeli nyt, kun Jeesuksen toinen tulemus on lähellä.

Jumalan viha – myyttiä vai todellisuutta?

Dr. David R. Reagan

Tämä artikkeli on julkaistu [Lamplighter -lehden tammi-helmikuun 2018 numerossa](#).

”Hänen vihansa suuri päivä.” Englantilainen taidemaalari John Martin (1789-1854).

Taannoin 1990-luvun puolivälissä eräs suosittu puheohjelmien juontaja Oklahoma City'n sekulaarilta radio-asemalta haastatteli minua live-ohjelmassa puhelimen kautta. Hän oli nähnyt kirjoittamani artikkelin koskien kristillisten järjestöjen taloudellista vastuuta ja oli tykännyt siitä.

Hän aloitti haastattelun antaen minulle armollisesti tilaisuuden puhua keskeytyksettä noin 10 minuuttia siitä, kuinka Jumala muutti elämäni ja kutsui minut palvelutyöhön. Siirryimme sitten puhumaan skandaaleista, jotka olivat hiljattain keikuttaneet kristillistä yhteisöä maanlaajuisesti.

Sopimaton sana

Kaikki meni hyvin, kunnes juontaja pyysi minua tiivistämään palvelutyöni perussanoman. Vastasin, että Jumala on kutsunut minut julistamaan ”pikaista Jeesuksen paluuta vihassa.”

Ennenkuin ehdin selittää, juontaja keskeytti minut. ”Mitä tarkoitatte, 'vihassako'?” hän kysyi.

”Tarkoitan, että Jeesus tulee hyvin pian vuodattamaan Jumalan vihan niiden päälle, jotka ovat hyljänneet Jumalan rakkauden ja armon.”

”Teidän Jumalanne on hirviö!” hän tiuskaisi ja sitten lisäsi: ”Satun olemaan kristitty ja voin kertoa teille, että minun Jumalani ei satuttaisi kirppuakaan!”

Se haastattelu loppui siihen. Hän lopetti puhelun. En saanut tilaisuutta vastata hänen väärään Luojaamme koskevaan esitykseensä.

Saatanan suuri petos

Radiohaastattelijan kiivas reaktio Jumalan vihaan ei yllättänyt minua. Se on luonteenomaista sekä kristityille että ei-kristityille ja olen törmännyt siihen usein.

Saatana on myynyt maailmalle väärän tavaraselosteen koskien Jumalan luonnetta. Useimmat ihmiset, niin kristityt kuin ei-kristityt, ovat taipuvaisia näkemään Jumalan jonkinlaisena kosmisena teddykarhuna.

He näkevät Hänet isona ja lämpöisenä ja pehmeänä, täynnä ääretöntä rakkautta ja anteeksiantamusta. Hän ei voisi satuttaa kärpästäkään, eikä ainakaan olla niin julma, että voisi tuomita tai vahingoittaa ainuttakaan kuvakseen luotua olentoa. Tuomiopäivänä Jumala antaa jokaiselle vain ison halin ja iskee silmää heidän synneilleen.

Ainoa vika tässä ihanan lohdullisessa kuvassa on, että se on valhe suoraan helvetin kuilusta.

Todellinen Jumala

Raamattu kyllä opettaa, että Jumala on rakastava, kärsivällinen, välittävä ja anteeksiantava (Ps. 86:15 ja Joh. 3:16). Kuten apostoli Johannes sen ilmaisee: ”Jumala on rakkaus” (1. Joh. 4:8).

Kaksi lempikohtaani Raamatussa korostavat Jumalan henkilökohtaista rakastavaa luonnetta. Toinen on apostoli Pietarilta. 1. Piet. 6:6-7 sanoo, että meidän tulee heittää kaikki murheemme Jumalan päälle ”*sillä hän pitää teistä huolen*”. Se on hyvin lohduttava ajatus.

Toinen kohta, jota rakastan lukea uudelleen ja uudelleen, sisältää profeetta Jeremian puhumia sanoja Valitusvirsiensä luvussa 3:

22 Herran armoa on, ettemme ole aivan hävinneet, sillä hänen laupeutensa ei ole loppunut:

23 se on joka aamu uusi ja suuri on hänen uskollisuutensa

24 Minun osani on Herra, sanoo minun sieluni; sentähden minä panen toivoni häneen.

Raamattu opettaa kuitenkin, että on olemassa toinenkin Jumalan luonteen puoli, joka on yhtä tärkeä. Se on se puoli, jonka Saatana haluaa meidän jättävän huomiotta ja hän on onnistunut erinomaisesti saamaan papit ohittamaan sen. Sehän ei tuota suosittuja saarnoja! Puhun tietysti Jumalan pyhydestä (3. Moos. 11:44, Jes. 6:3 ja 1. Piet. 1:16).

Armo vai viha?

Raamattu opettaa, että Jumala on täydellisesti pyhä. Johtuen tästä ominaisuudestaan Hän ei voi suvaita syntiä (4. Moos. 14:18). Raamattu sanoo, että Jumalan täytyy käsitellä synti ja Hän tekee sen toisella kahdesta tavasta — joko armolla tai vihalla.

Kaikki meistä näyttävät tuntevan jakeen Joh. 3:16 — hyvin lohduttava jae Jumalan rakkaudesta meille. Mutta harvat meistä näyttävät olevan tietoisia sanoista, jotka on tallennettu muutamaa jaetta myöhemmin kohdassa Joh. 3:36 — sanoissa Johannes Kastajan saarnasta: *”Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä.”*

Apostoli Paavali korosti tätä seikkaa saarnaamisessaan ja opetuksessaan. Efesolaiskirjeen 5. luvussa hän varoittaa moraalittomuudesta, ahneudesta ja epäjumalanpalveluksesta ja sitten lisää tämän huomautuksen: *”Älköön kukaan pettäkö teitä tyhjillä puheilla, sillä semmoisten tähden kohtaa Jumalan viha tottelemattomuuden lapsia”* (Ef. 5:6).

Tulemme Jumalan armon alle asettamalla luottamuksemme Jeesukseen ja ottamalla itsellemme Hänen sovitusuhrinsa elämäämme (1. Joh. 1:7). Jeesuksen ulkopuolella ei ole mitään pelastusta (Apt. 4:10-12). Ne, jotka ovat hyljänneet Jumalan ilmaisen armon lahjan Jeesuksessa, ovat Jumalan vihan alla (Joh. 3:36), eivätkä voi syyttää muita kuin itseään.

Muuttumaton Jumala

Huolimatta Raamatun selvästä opetuksesta, että Luojamme on sekä rakkauden että vihan Jumala, en koskaan lakkaa hämmästelemästä pastoreiden määrää, joihin törmään ja jotka väittävät, että vihan Jumala on Vanhan Testamentin Jumala eikä Uuden. Samalla he ohittavat toisen selvän Raamatun opetuksen, Malakia 3:6, jossa Jumala puhuen itsestään sanoo: *”Sillä minä, Herra, en muutu . . .”*

Uusi Testamentti vahvistaa tämän tärkeän seikan jakeessa Hepr. 13:8, jossa sanotaan: *”Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.”*

Silti näyttää, että Jeesus esitetään saarnoissa aina nöyränä ja lempeänä Vapahtajana, joka on täynnä armoa ja anteeksiantamusta. Se on totta, mutta se ei ole koko kuva.

Jeesus nuhteli fariseuksia ankarasti kutsuen heitä ”ulkokullatuiksi”, ”käärmeiksi” ja ”kyykäärmeitten sikiöiksi.”

Samoin kirjeissään Vähä-Aasian seitsemälle seurakunnalle Jeesus tuomitsi Tyatiran seurakunnan siitä, että se suvaitsi väärää naisprofeettaa. Hän kutsui seurakuntaa parannukseen ja sitten varoitti, että jos he kieltäytyisivät tekemästä parannusta moraalittomuudesta, Hän heittäisi rikkurit ”tautivuoteeseen” ja ”tappaisi heidät rutolla” (Ilm. 2:22-23, NASB: with pestilence).

Vihan lajit

Raamattu paljastaa useita eri puolia Jumalan vihasta:

Seuraamuksellinen viha — Tätä voisi sanoa ”vihan kylvämiseksi ja korjaamiseksi”. Se on viha, jonka tuomme päällemme, kun korjaamme sen, minkä kylvämme elämällä syntisesti.

Tuhoava viha — sellaisena, kuin se ilmenee katastrofeissa, joko luonnon tai ihmisen aiheuttamissa, kuten syyskuun 11. päivän iskut. Jumala sallii niitä keinona kutsua ihmisiä ja kansakuntia parannukseen.

Hylkäävä viha — Jumalan osoittama viha, kun Hän kääntää selkänsä ihmiselle tai yhteiskunnalle sallien itsetuhon.

Eskatologinen viha — Suuren Ahdistuksen aikana Jumalan viha vapautetaan koko maailman päälle.

lankaikkinen viha — Lopullinen rangaistus, jonka Jumala antaa helvettiin lähetettäville.

Hylkäävä viha

Jumalan hylkäävä viha on se, jota kansakuntamme kokee nyt. Jälleen, tämän tyyppin viha voi kohdata niin yksilöä kuin yhteiskuntaa.

Raamatullinen esimerkki siitä yksilön elämässä voidaan nähdä Simsonin tarinassa. Vaikka Jumala käytti häntä väkevästi suojelemaan Israelia filistealaisilta, hän jatkoi seksuaalisessa synnissä siihen pisteeseen, että Raamatun mukaan ”*Herra oli poistunut hänestä*” (Tuom. 16:20). Seuraus oli, että hän joutui filistealaisten vangiksi ja päätyi itsemurhaan.

Roomalaiskirjeen 1. luvussa apostoli Paavali varoittaa voimakkaasti Jumalan hylkäävästä vihasta koskien kansakuntia. Hän sanoo, että ”*Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa. . .*” (Room. 1:18). Sitten hän jatkaa kertoen, kuinka Jumala tekee tämän käsitellessään kansakuntaa, joka kapinoi Häntä vastaan.

Ensin Jumala ottaa askeleen taaksepäin ja madaltaa kansakuntaa ympäröivää suojamuuria sallien pahuuden lisääntyä. Seuraus on seksuaalisen synnin purkaus (Room. 1:24-25), joka tapahtui maassamme 1960-luvulla.

Jos kansakunta kieltäytyy katumasta, Jumala ottaa toisen askeleen taaksepäin ja madaltaa suojamuuria edelleen (Room. 1:26-27), mikä tuottaa homoseksuaalisuuden vitsauksen. Jälleen, tämä maa on kokenut tätä toista vaihetta aina 1990-luvulta, mutta se sai vauhtia vuonna 2003, kun korkein oikeutemme poisti kaikki sodomiaa koskevat lait.

Jos kansakunta jatkaa kapinoimistaan, Jumala ottaa kolmannen askelen taaksepäin ja hylkää sen *"kelvottoman mielensä valtaan"* (Room. 1:28). Maamme saavutti tämän turmeluksen asteen, kun korkein oikeus hyväksyi samaa sukupuolta olevien avioliitot kesäkuussa 2015 ja presidenttimme juhli päätöstä valaisemalla Valkoisen Talon seksuaalisen perversioliikkeen sateenkaariväreillä.

Tuleva viha

Jumalan eskatologinen viha lankeaa koko maailman päälle, kun Jeesus palaa (Juuda 1:14-15). Jeesuksen paluuta kuvaava kohta Ilmestyskirjassa sanoo, että Hän palaa *"tuomitsemaan ja sotimaan vanhurskaudessa"* (Ilm. 19:11).

Ensimmäisellä kerralla Jeesus tuli täynnä rakkautta ja sääliä silmät kyynelissä, mutta kun Hän palaa, Hän tulee kostamaan (Ilm. 6:12-17) ja Hänen silmänsä ovat kuin tulen liekit (Ilm. 19:12). Hän tulee tuhoamaan Jumalan viholliset (Ilm. 19:11).

Maailman presidentit ja kuninkaat ja pääministerit polvistuvat ja huutavat kallioita ja vuoria peittämään heidät; niin suuri on oleva Herran kauhu (Ilm. 6:15-17). Synnin tekijät kompastelevat kuin sokeat ja heidän verensä vuodatetaan kuin saasta (Sef. 1:17).

Vihan tarkoitus

Tekeekö tämä Jumalasta "hirviön"? Ei! Päinvastoin, se osoittaa Hänen hyvyytensä, sillä kuinka voisi hyvä Jumala olla välittämättä pahuudesta ja synnistä ja jättää sen rankaisematta? Hänen vihansa pahuutta kohtaan todistaa Hänen vanhurskautensa.

Profeetta Naahum tiivistää sen parhaiten. Kirjoittaen Jumalan rakkaudesta hän sanoo: *"Hyvä on Herra, turva ahdistuksen päivänä ja hän tuntee ne, jotka häneen luottavat"* (Naahum 1:7). Kuitenkin muutamaa jaetta aiemmin Naahum puhuu myös Jumalan pyhydestä ja vihasta:

2 Kiivas Jumala ja kostaja on Herra. Herra on kostaja ja vihastuvainen. Herra kostaa vihollisilleen ja pitää vihaa vihamiehillensä.

3 Herra on pitkämielinen ja suuri voimassansa, mutta Herra ei jätä rankaisematta. .

Jumalan vihan ensisijainen syy ei milloinkaan ole halu rangaista. Sensijaan sen tarkoitus on tuoda ihmisiä parannukseen, jotta he pelastuisivat. Vihassaankin Jumala muistaa armon.

Jumala osoittaa armonsä vihasa siinä, ettei milloinkaan vuodata vihaansa

varoittamatta. Hän yritti varoittaa Sodomaa ja Gomorraa Aabrahamin kautta. Hän varoitti Nooan ajan maailmaa sen kautta, että Nooa saarnasi 120 vuotta. Hän lähetti sekä Joonan että Naahumin varoittamaan Niiniven pakanallista kaupunkia.

Ajattele myös sitä, että Hän lähetti profeetan toisensa jälkeen kutsumaan Israelia ja Juudaa parannukseen (2. Aik. 36):

15 Ja Herra, heidän isiensä Jumala, lähetti, varhaisesta alkaen, vähän väliä heille varoituksia sanansaattajainsa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja asumustansa.

16 Mutta he pilkkasivat Jumalan sanansaattajia ja halveksivat hänen sanaansa ja häpäisivät hänen profeettojansa, kunnes Herran viha hänen kansaansa kohtaan oli kasvanut niin, ettei apua enää ollut.

Jumalan armo vihassa ilmenee myös siinä, että Hän aina vie lopulliseen vihansa vuodattamiseen pahenevan tuomioiden sarjan kautta. Näitä parannukseen kehottavia tuomioita kuvaillaan yksityiskohtaisesti kohdassa 5. Moos. 28:15-57.

Tämä Jumalan vihan ominaispiirre tulee ilmi Ahdistusta koskevissa profetioissa. Sensijaan, että kerralla vuodattaisi vihansa maailman kapinallisten kansakuntien päälle tuhoten heidät yhdessä hetkessä valtavassa katastrofissa, Hän alistaa maailman sarjalle tuomioita, jotka järjestään kasvavat laajuudessa ja voimakkuudessa (Ilm. 6; 8-9; 16).

Vaikka useimmat eivät tee parannusta reagoidessaan näihin tuomioihin (Ilm. 9:20-21), niin silti löytyy ”suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä”, joka tekee parannuksen ja uskoo Jeesukseen (Ilm. 7:9).

Näitä radikaalisti erilaisia reaktioita Jumalan vihaan havainnollistaa Billy Graham'in usein esittämä anekdootti: ”Sama aurinko, joka sulattaa voin, myös kovettaa saven.” Jumalan viha sulattaa jotkin sydämet katumukseen, mutta vaikuttaa paatumuksen monien muiden sydämissä.

Viha ja lunastetut

Monet kristityt reagoivat negatiivisesti Raamatun profetiaan. Ei ole ollenkaan harvinaista kuulla kristityn sanovan tähän tapaan: ”En halua kuulla mitään profetiasta, koska se on täynnä synkkyyttä ja tuomiota (gloom and doom).”

Niin, siinä on paljon synkkyyttä ja tuomiota niille, jotka kieltäytyvät vastaamasta Jumalan rakkauden lahjaan Jeesuksessa, mutta pelastetuille siinä on vain hyviä uutisia.

Vanha Testamentti päättyy kohtaan, joka esittää lopunajan profetian sekä synkkyyden että ilon. Malakia sanoo, että kun Herra palaa, niin se päivä on oleva ”*kuin pätsi. Ja kaikki julkeat ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, ovat oljenkorsia*” (Malakia 4:1). Se on huono uutinen.

Ajattele kuitenkin hyvää uutista: ”*Mutta teille, jotka minun nimeäni pelkäätte, on koittava vanhurskauden aurinko ja parantumisen sen siipien alla ja te käytte ulos ja hypitte kuin syöttövasikat*” (Malakia 4:2).

Yhdelläkään Jumalan lapsella ei ole mitään syytä pelätä Jumalan vihaa. Paavali kirjoittaa, että koska olemme vanhurskautetut hänen veressään, me *”pelastumme hänen kauttansa vihasta”* (Room. 5:9). Ja mitä lohdullisimmassa jakeessa (1. Tess. 1:10) Paavali sanoo tessalonikalaisille, että Jeesus *”pelastaa”* lunastetut *”tulevasta vihasta”*.

Vetoomus

Oletko sinä armon vai vihan alla? Pallo on sinulla. Jeesus tulee pian. Kun hän ilmestyy, niin onko Hän sinun autuas toivosi, vai pyhä kauhusi? Huudatko vuoria kaatumaan päällesi? Vai käytkö hypellen kuin navetasta vapautettu vasikka?

Jumala rakastaa sinua ja haluaa, että vastaanotat Hänen Poikansa Vapahtajanasi, niin että tulet armon alle ja voit osallistua tapahtumaan, joka toteutuu, kun Jeesus palaa:

Niin Herran vapahdetut palajavat ja tulevat Siioniin riemuiten, päänsä päällä iankaikkinen ilo. Riemu ja ilo saavuttavat heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat (Jes. 35:10).

Läettänyt Olli-R klo [15.17](#)